

هُوالشافی

انواع درمانهای سرطان

توجه: این مطالب جنبه اطلاع رسانی دارد و توصیه می شود حتما با پزشک معالج خود مشورت فرمائید.

سرطان چیست؟

به رشد و تکثیر بی رویه و خارج از کنترل تعدادی از سلولهای بدن سرطان گفته میشود. سلولها به طور نرمال، با دوتا شدن به طریقه منظم و کنترل شده تولید مثل می کنند و منجر به رشد و ترمیم بافتهای بدن می شوند. بعضی اوقات تقسیم سلولها، بدون کنترل و به صورت غیر عادی انجام می شود. رشد غیر عادی و بیش از حد سلولهای بافت، تومور نامیده می شود که می تواند خوش خیم و یا بد خیم باشد. هر نوع سرطان عوامل، مشخصات و همچنین درمان خاص خود را دارد، اما

روشهای اصلی درمان سرطان عبارتند از:

۱- جراحی

جراحی شامل برداشتن کامل توده سرطانی، بدون آسیب رساندن به بقیه ی بدن است.

۲- پرتو درمانی (radiotherapy)

پرتو درمانی عبارت است از قراردادن سلول های تومور در معرض پرتو های یونیزه کننده که به مواد ژنتیکی درون تومور آسیب می رساند و از رشد و تکثیر آنها جلوگیری می کند. تابش اشعه به محل تومور ممکن است به صورت خارجی یا داخلی باشد.

رادیو تراپی خارجی: در این روش بیمار در معرض تشعشع قرار می گیرد. اشعه از چند زاویه مختلف از خارج از بدن به تومور هدایت می شود. این روش کاملا بدون درد است و به مدت ۷ تا ۸ هفته ادامه دارد. ولی عوارض جانبی آن ممکن است با درد همراه باشد.

رادیو تراپی داخلی یا براکی تراپی (brachytherapy): براکی تراپی برای رساندن مستقیم مقدار زیادی اشعه به تومور است. در این روش، در اوقات عمل با استفاده از سرنگهای نازک مواد یونیزه در بدن بیمار کاشته می شود.

رادیوتراپی را می تواند برای درمان تقریبا تمام انواع تومورهای توپر (جامد)، شامل سرطان های مغز، پستان، گردن رحم، حنجره، ریه، لوزالمعده، پروستات، پوست، معده، رحم یا سارکوم های بافت نرم استفاده کرد. همچنین در درمان لوسمی و لنفم هم به کار می رود.

۳- شیمی درمانی

اصطلاح شیمی درمانی از دو واژه شیمی و درمان ساخته شده است. شیمی در اینجا به معنای مواد یا دارو های شیمیایی است. در این درمان استفاده از داروهای شیمیایی منجر به انهدام سلولهای سرطانی می شود. متاسفانه مانند همه داروهای دیگر این داروها روی بافتهای سالم هر اثر مخربی دارند و بافت های حساس مسلما بیشتر صدمه می بینند، مانند بافتهای مغز استخوان یا دستگاه گوارش که فعالیتهای زیاد و حساسی دارند. اما برای نابود کردن سلولهای بدخیم انتخاب نوع برحسب عواملی مانند نوع تومور، اندازه آن، محل آن، مرحله ای که تومور در آن قرار دارد و شرایط دیگر بیمار، مختلف است و پزشک ممکن است تشخیص بدهد که باید از چند نوع دارو مختلف استفاده شود.

داروهای شیمی درمانی از راه خوراکی، تزریق عضلانی ویا تزریق وریدی به بیمار داده می شوند.

اکثرا تزریق داروهای شیمی درمانی دردی ندارد و ممکن است عوارضی مانند احساس گرما در هنگام تزریق یا دل به هم خوردگی داشته باشد.

۴- هورمون درمانی

با دراختیار قراردادن یا مهار کردن برخی هورمون ها می توان از رشد بعضی سرطان ها جلوگیری کرد. نمونه های شایع تومورهای ح ساس به هورمون عبارتند از انواعی از سرطان های پستان و پروستات. هورمون درمانی در پیشگیری از عود سرطان هم کاربرد دارد.

۵- ژن درمانی

ژن درمانی، روشی تجربی است که در آن از ماده ژنتیکی (DNA یا RNA) برای مبارزه با سرطان یا پیشگیری از آن استفاده می شود.

۶- ایمنی درمانی (ایمونوتراپی)

این درمان شامل مجموعه ی متنوعی از روش های درمانی طراحی شده برای دستگاه ایمنی بیمار به منظور مقابله با تومور است.

۷- مهار کننده های رگسازی

ترکیبات مهارکننده رگسازی، از رشد بیش از حد رگ های خونی (که برای بقای تومورهای لازم هستند) جلوگیری به عمل می آورند.

۸- کنترل علائم سرطان

اگر کنترل علائم و نشانه های سرطان، درمان مستقیم آن به شمار نمی آید، اما در زمینه ی بهبود کیفیت زندگی بیماران و قادر ساختن آنان برای مصرف درمان های دیگر نقش مهمی ایفا می کند. مانند استفاده از داروهای ضد درد و داروهای ضد استفراغ.

۹- درمان مکمل و جایگزین

درمان های مکمل درمانهایی هستند که بدون استفاده از طب و پزشکی به کاهش علائم و بهبود بیماری منجر می شوند. از انواع این درمانها که در سرطان نیز کاربرد دارند می توان به رژیم درمانی، هیپنوتیزم و ریلکسیشن اشاره کرد.

منبع مورد استفاده:

موسسه سپند آسایش پارس (سپاس)

تهران، کریمخان زند، نبش آبان جنوبی، پلاک ۲۶۰ طبقه اول، واحد دوم

تلفن: ۸۸۹۲۳۳۶۰